

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy hóra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

Egy igazi férfi.

Nagybecskerek, augusztus 10.

Olyan jubileum folyt le a napokban, mi a mai évtizedekben immár ritkaság: egy hangtalan szerény jubileum, a hol előre nem kürtölte senki világgá az ünnepek sorozatát, a plakátok nem hirdették, a lapok nem ütötték a reklám dobját, s akkor tudták meg, mikor elmult. Olyan volt az egész jubileum, mint a jubilans maga: egyszerű és szerény. Hiszen csak arról volt szó, hogy a sajtó munkása ünnepelje huszonötödik évfordulóját annak a napnak, a melyen foglalkozásához szegődött. Huszonöt év alatt 4796 vezércikket irt Hegedüs Sándor, s legalább is minden harmadnap kellett neki egy-egy vezércikket írnia, hogy aránylag oly rövid idő alatt a nagy szám kikerüljön. Pedig munkássága másutt is igénybe volt véve. A francia, az angol, a német hirlapirónak elég 4796 vezércikket megírni, hogy aztán egész életén keresztül megélhessen munkássága gyümölcséből, nálunk jó ha a hirlapirónak más foglalkozása is van, a mit napközben elvégezhet, az éj csendjében áldozhatja magát a kedvenc foglalkozásának, lehet hirlapíró — csak legyen neki miből megélnie. Hatalmas, terebélyes tölgy a külföld hirlapírodalma, a mienk csekélyke növekvő fácska, a mely napról-napra nő ugyan, de ma még nem elég terebélyes ahhoz, hogy valaki alatta megnyugodhasson.

Hegedüs Sándornak sem volt szabad csakis hirlapirónak maradnia. Más foglalkozás után is kellett néznie. Fényes tehetsége, magasabb jelleme, pénzügyi ismeretei vitték magasabbnál magasabbra. A szakembert, a ki a gazdasági és pénzügyi dolgokban nem csak teljesen otthonos, hanem felmerülő kérdéseket világosan is tud taglalni, a pénzügyi szívesen választották be az irányadó testületekbe, a hova őt

nem a pénzszerzés vágya, hanem a munkakedv vitte.

Mindenki úgy ismeri őt, mint a pénzügyi ismeretek valódi tudósát, s erre mutat a házaspótló és nagy ismeretekre valló műve is, mely „Az önkormányzat és pénzügye” címe alatt 1878-ban jelent meg, s erre mutatnak ama cikkek is, melyek a bankkérdésekről, az egyes adónevekről írva, a „Budapesti Szemle” látta napvilágot.

És dacára annak, hogy Hegedüs mint képviselő, mint pénzügyi szakember is külön-külön is igénybe volt véve, mégis megmaradt ama pályán, a melyen élni kezdett: megmaradt hirlapirónak.

Nagy érdem az nálunk, a hol a hirlapírói pálya csak lépcső, hogy valaki aztán képviselő vagy magasabb hivatalnok lehessen. A pálya követői gyakran csak addig rajongnak a pályájukért, a mig ismertté lesz a nevük, a mig magasabbra nem törhetnek, aztán elhagyják a tövises, az idegrázó hirlapírói pályát s nyugalmas foglalkozásukban csak félvállról nézik a rajongókat, a ki minden viszonyok között, jó vagy balsorsban, de mindég csak hirlapírók maradtak.

A hirlapíró többé-kevésbé fanatizált ember. A vére lüktetése követeli, hogy írjon. Szeretettel, odaadással függ a pályáján, fegyver a toll a kezében, de nemes fegyver és azt nem engedi kicsavarni soha.

Ilyen ember Hegedüs Sándor is. Fényes tehetsége, nagy ismeretei megszerették neki a jólétet, de azért megmaradt hirlapirónak. Méltó társa Beksics Gusztávnak, a „Nemzet” szép vezércikkei kettőjük tollából kerülnek ki.

Hegedüs, mint a „Hon” című ellenzéki napi lapnak dolgozó társa, kezdte működését a nyilvánosság terén, majd a balkezei fuzió változott irányával tartva, a kormánytámogató szocializtika legtevékenyebb politikai írója lett, s ugyanazon

szerkesztőségi helyiségben eddig huszonöt változatos évet töltött el.

Példája mutatja, hogy munka és képesség nálunk is érvényesül, s hogy az képes mindég becsülést és állást kivívni.

Hegedüs még tetterős fiatal ember.

Tőle még sokat várhatunk.

Ünnepé a mi ünnepeink is, legyen hát általunk üdvözölve.

A hadügyminiszterium vezetője. A király a következő legfelsőbb kéziratot bocsátotta ki:

Kedves báró Merkl tábornagy!

Megbizom Ont, további intézkedésig, a közös hadügyminiszterium vezetésével.

Ischl, 1893. augusztus 5. d. k.

Ferencz József s. k.

Kálnoky s. k.

A „Germanenbund” feloszlása. A bécsi „Deutsches Volksblatt” salzburgi értesülése szerint a belügyminiszterium legközelebb fel fogja oszlatni az ugynevezett „Germanenbund”-ot és vele együtt 100 helyi fiókját. Ez az egyesület ezelőtt hét évvel nem politikai egyetként alakult, de most folyton német-nemzeti és antiszemita elveknél hódol. A feloszlásra közvetlen az szolgál okul, hogy az egyesület Salzburgban tartott legutóbbi gyűlésén izgató beszédek tartottak és ennek következtében a gyűlést is szétkergették.

A vasmezei hadgyakorlatok. A küszöbön álló nagy vasmezei hadgyakorlatoknál tudvalevőleg két osztrák hadtest is részt vesz. Miután azonban a fenálló törvényes intézkedések értelmében idegen csapatok a magyar törvényhozás határozott jóváhagyása nélkül magyar területre nem léphetnek, nem volt lehetséges e hadtesteknek a nagy gyakorlatokra szükséges megerősítést Landwehresapatokkal eszközölni. Hogy tehát a két egymás ellen mérkőző hadseregek központosítására szükséges erők egyesíthetők legyenek, nemcsak a két magyar, hanem a bécsi és a gráci hadtestekhez is fognak egy-egy egész honvéd gyaloghadosztályt a zárhadgyakorlatok tartamára csatolni. E hadosztályokhoz egyenlő arányban a többi csapatnak is, t. i. hadosztály lovasság és hadosztály tüzérség, lesznek beosztva. E szerint a gyakorlatokon résztvevő csapatoknak majdnem egy harmada a honvédséghez tartozik.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Antónia emléke.

Soh' sem foglak elfeledni,
Nem azért, mert hű nőm voltál,
És ha vihar tartott felém,
Megvédeni rám borultál.

S ha mint felhő eltakartam
Előtted a fénylő napot,
Ajkad soha egyetlen egy
Panaszhangot se hallottam.

Szived s lelked enyém vala,
A mig éltél osztatlanul,
Mint a virág, a mely tövén
Érintetlen — a mig lehull.

Örömet s fájó bánatot
Akként osztottál meg velem,
Hogy a fájó bánatból a
Kisebbik rész jutott nekem.

A lánczánk, mely a két szívet
Áldásban összekapcsolá,
Az éveknek hosszú során —
Egy szemem sem hullott alá.

Félszünk csendes s boldog vala
Megnyugtatón zavartalan,
Talán a galambpárnák is
Ily csendes s boldog félszke van!?

S ez így tartott sok éven át
Üdvben ringatva lelkemet,
Mig gyötrő s örök gyászomul
Te itt nem hagytál engemet.

Mindez elég, talán sok is,
Hogy soha se feledjelek
S álomban s ébren egyiránt
A lelkemmel kísérjelek.

Hát ha még azt meggondolom,
Hogy mindazt, a mit életem —
Kiválót és jót felmutat,
Szerelmednek köszönhetem...

Lauka Gusztáv.

Egy csomó ibolya.

írta: Ritoók Emma.

Mikor reggel Fauszt kisasszony belépett a szobájába, meglepetten állott meg.

Pedig nem Mephistó fogadta. Nem is lett volna helye a tagadás szellemének a pozitív tudás e hajlékában s nem volt egy zug sem, mely mystikus megjelenésének helyet adhatott volna. A hygiene legújabb elvei szerint berendezett világos nagy szobában poros foliánsok és megsárgult szuette pergamenek helyett a falaknál könyvtárak zárták magukba a modern tudomány igazságait. Mert Fauszt kisasszony a Nostradamus titokzatos könyve helyett a Dubois Reymond munkáiból akarta megtanulni az élő természet titkait.

A szoba közepén levő íróasztallal szemben Darwin életnagyságu képe függött, egy pompás perzsa szőnyeggel letakart parafal fölött, melyen nagyon jól esett pihenni fárasztó tanulmányok után. Mellette régi faragott szekrényben művelődéstörténeti ritkaságok, a szekrény tetején egy ösmerberkoponya, de ez is minden kísérteties benyomás nélkül, egészen tudományos jellegű volt a teljes nappali világításnál.

Fauszt kisasszony meglepetten állott meg, ez a levegő nem a szokásos oxigen és nitrogen volt, a megfelelő szénsavval és vízgőzzel keverve.

— Valami idegenszerű sentimentális anyag hatolt be — gondola, maga is csodálkozva, hogy ez a rég elfeledett szó eszébe jutott. Azután szokás szerint íróasztalához ment.

Itt is úgy volt minden, mint máskor. A kéziratok és könyvek kissé rendetlenül heverték ugyan rajta, de a villanygép és néhány üvegbúra ragyogott a tisztaságtól. A tegnap készült bonczani preparátumok szépen rendezve rakva feküdtek a négyszögű üveglapok között; a thermometer, mikroskop, spectrum, minden a maga helyén.

Csak egy váza került oda szokatlan vendég gyanánt, mely rendesen a szekrényben állott.

Fauszt kisasszony jól ismerte ezt a vázát. Melos szigeti lelet volt — egy öreg tudós barátjától kapta — s határozottan a legszebb görög diszedények fajához tartozott. A világos téglavörös alapon levő fekete alakok, a kissé ügyetlenül, mereven álló és mégis a jövőndő Venus-szobrokra emlékeztető női alak, a dárdatartó férfiak e remekmű nagy régiségére vallottak.

És a vázában egy nagy csomó ibolya illatozott. Meg volt fejtve a talány: a levegő ezzel a tavaszias, átható illattal telt meg.

Fauszt kisasszonynak volt annyi szépérzéke, hogy nem kutatta honnan került oda az a szokatlan virágcsomó. Az ibolya sötét lilaszíne sajátosan elűtött a váza vörös alapjától és igazán eredeti eszmetársításnak találta a természet legifjabb gyermekeit e kétezeréves sírjából kikerült régiséggel így egyesülve látni.

Fauszt kisasszony ekkor arra a szeszélyes ötletre jött, hogy nem fogja folytatni bonczani tanulmányait, hanem botanikára tér át.

A dykotilék családjához tartozó Viola odorata L. külsőleg már semmi újat és érdekeset nem nyújthatott neki; de a növény hystologiájában még nem juthatott valami új felfedezésre. Kivett egy szálat a csomóból, figyelmesen megnézte s aztán letépte egy szirmát.

HIREK.

— **Személyi hírek.** Zsirus Lajos törvényeségi elnök tegnap este Módosra utazott. — **S c o s s a** Dezső Zolyomvármegye kir. tanfelügyelője, hivatalának átvétele végett ma este Besztercebányára utazik.

— **Az államtitkár minálunk.** Miklós Ödön földmívelésügyi államtitkár tegnap kezdte meg azon utját, melynek célja volt meggyőződést szerezni a Tisza-partján teljesített lecsapolási munkálatokról. Lapunk zártakor a fellobogózt városba robognak a hintók, melyek az államtitkárt és kíséretét Nagybecskerekre hozzák. Magától értetődik tehát, hogy a részletes tudósítást csak lapunk holnapi számában közölhetjük. Az államtitkár és a társaságában levő urak még a mai esti vonattal visszautaznak Budapestre.

— **Kinevezések.** A király az igazságügyi miniszter előterjesztésére Antal Miklós temesvári ítélőtáblai tanácsjegyző albirót az alibunári kir. járásbíróvájáról átnevezte ki, továbbá Petheő Zsigmond alibunári járásbíróvá törvényeségi bírói minőségben a pancsovai kir. törvényszékhez saját kérelmére leendő áthelyeztetését megengedte.

— **Jókai jubileum.** Annak a tüneményes rokonszevnek, melylyel a magyar nemzet Jókai iránt, viseltetik egyre nagyobb jeleit látjuk. Legutóbb arról értesülünk, hogy Somogyvármegye hazafias közönsége is rendezett ünnepélyt. A program a következő: Az ünnepély rendezésére f. é. októberi közgyűlést közvetlen megelőző vasárnap, amennyiben a Budapestben rendezendő ünnepély napjával össze nem esnék — tüzetik ki, mely napon délután 3 órakor a megyeház nagy termében díszünnepély tartatik, melyen a hallhatatlan író irodalmi működése és érdemei lesznek méltatva felolvasással és ódával, melyek megírására az illető írók felkérendők lesznek. Ugyanekkor a hölgyek megkoszorúzzák Jókai Mór arcképét. Este díszelőadás lesz lehetőleg mérsékelt beléptidíjjal az arénában Jókai „Szigetvári vértanú” című színművéből a Zrínyi esküjét kitüntetve jelenet fényes kiállításal. A színműből csak 1 felvonás adatnék elős a többi felvonás változatos programmal egészítették ki. E díszelőadás — a mennyiben a Somogyi színtársulata Kaposvárról időznék — ez által; ellenségekben műkedvelők által rendeztetik. A begyűlt jövedelemből egy alapítványt tétetik örök időre, melynek kamatait azon főgimn. ifju élvezi, ki az irodalom terén legkiválóbb tagja az iskolának. Az alapítvány címe lenne „Jókai Mór emléke”. Szini előadás után találkozás a Korona-vendéglő éttermében, azután pedig tánc. Továbbá a vármegye közönsége díszküldöttséget meneszt Budapestre, mely Jókai Mórnak Budapestben rendezendő jubileumán részt vesz s az ünnepelt férfit Somogy vármegye nevében üdvözlí. Végül miután tudomás szerint Jókai Mór ünnepése céljából Kaposvár város is küldöttséget bízott meg, a megye küldöttsége ezzel együtt működjek, hogy az ünnepély minél fényesebbé tétessék. — A megyei rendező bizott-

ság tagjai: Maár Gyula alispán elnöklele alatt: Somssich Andor, Makfalvay Géza, Bertalan Alajos, Csorba Ede, dr. Andorka Elek és az indítványt tevő Roboz István.

— **A zsebely-csákovai vasut.** Megemlékeztünk már több ízben a zsebely-csákovai vasut megnyitására. E vasuton már az első két napon: hétfőn és kedden nem kevesebb mint négyszáz ember utazott és tekintélyes volt az áruforgalom is.

— **Halálozás.** F.óris Mátyásné szül. Anton Katalin e hó 7-én meghalt Lovrinban. Férje, három gyermeke és négy unokája gyászolja elhunytát.

— **Hazafias tanítók.** Temes-Rékáson a község német és sokác nyelvű lakossága már emberemlékezet óta az oláh nyelvet használta az egymással való érintkezésben. Minden magyarosító törekvés sikertelen maradt eddig, de most kedvezőbb fordulat van kilátásban. A tanítói kar ugyanis e hónap 6-án javaslatot terjesztett az iskolaszéki gyűlés elé s a javaslatban a német és sokác iskolák egyesítését, nemkülönbön a magyar nyelvnek kizárólagos tanítási nyelvül való használatát indítványozta. Az iskolaszék az egyházi elnök indítványára nagy lelkesedéssel fogadta el a tanítói kar javaslatát s a jövő tanévre a hazafias határozat már életbe lép. A derék tanítók remélik, hogy a közös nyelv révén a nemzetiségek között az eddigi surlódások is megfognak szünni, a magyarosítás pedig rohamosan fog terjedni.

— **Katonák és rendőrök harezta.** Temesvárott a múlt éjjel lármázó katonák ellenszegültek az őrségnek és formálisan ostromolni kezdték a városházát. A részletek a következők: Négy élelmezési katona (pék) hangos rivalgások között jött be fél három órakor a jászvárosból a belvárosba. A színház-épület sarkán álló rendőr többször figyelmeztette a katonákat, hogy csendesebben viselkedjenek. Azok azonban nem is hederítettek rá és még hangosabban ödölgtek befelé, — a rendőr mindenütt nyomukban. A lármára oda sietett Röhlich Sándor pékszakaszvezető és kihuzva panganéjét, neki támadt a rendőrnek s azt leszurással fenyegetve, jobb kezébe vágott kardjával. A rendőr azonban erős ember volt és nem vesztette el lélekjelenlétét, sippába fujt és kiütve a szakaszvezető szuronyát kezéből, kihuzta kardját és erősen védekezett sebesült kezével a már ott támadó katona ellen. A füttyhangra és egy czibill által értesítve, a három rendőrből álló őrzárát rohamléptekkel közeledett a dulakodók felé, mit látva a katonák, ijedten futottak szét. Két katonát sikerült azonban elfogni s mig egy rendőr a főőrségre, a katonai őrzárattól szaladt, a szakaszvezető az élelmezési laktanyába ment és ott felverve a 10-12 katonából álló pékőrséget, azokkal a városháza felé rohant. Ezalatt a két katonát a rendőrséghez kísérték, a hova a katonai őrzárát is megérkezett, hogy a foglyokat beszállítsák. Ekkorra már a városházához érkezett a Röhlich Sándor csapata és a városháza kapuját döngötte kiabálta, hogy a két katonát adják ki, mert különben vér fog folyni. A kapu ki is nyílt, és kijött a katonai őrzárát a két fogolylyal. Azon-

ban a szakaszvezető nem adta be a derekát, hanem még ezután is, sőt még erősebben követelte a foglyok kiadását s olyan támadólag lépett fel, hogy a csak 3 emberből álló katonai őrzárát már-már megszeppent, midőn kijött Knébel közrendőr és a támadó katonák elfogatását követelte a katonai őrzárattól és a városházán lévő összes rendőröket fegyverbe parancsolta, hangosan oszdván ki rendeleteit. „Őrség fel! Kardot és revolvert elő!” A pékeket aztán nagynehezen sikerült bekisérni a főőrséghez, ahol azonnal megindították ellenük a vizsgálatot.

— **Egy üveg pálinka miatt.** Vidám lakodalmas nép mulatott Szekulics Obrát kumáni lakos házában. Baracs kov Száva volt köztük a legduhajabb. Két deczis üvegekben állt a pálinka, halállal fenyegette, aki nem iszik belőle. Szekulics Sándor megokolta az italt, amire aztán dühösen mondta neki Baracs kov:

— Ha nem iszol, hát meghalsz.

Aztán belévágta a bicskáját, de az nem ejtett súlyos sérüléseket. De erre már Szekulicsot is elhagyta a béketürese. Kifutott a konyhába, felkapott egy nagy kést és azzal rontott Baracs kovnak. Az egyik kezében kés, a másikban bicska, így vitatkoztak percek hosszáig. Végre Szekulics úgy vágta Baracs kov szívébe a kést, hogy az azonnal meghalt. A bűnös beismeri végzetes tettét.

— **Alapos váiasz.** Összegyűltek a diákok s kifogva üres zsebeiket azon tanakodtak, hogy miként lehetne pénzhez jutni. Nagy tanakodás után végre a Geld für alles-höz mentek.

— Möriz bácsi adjon tíz forintot, kérték.

— Mire?

— Mire? Hát borra.

— **Léprekerült cigánykaraván.** Az egész délvidéken ismeretes a Sárközi és Kolompár névre hallgató cigány nemzetség, sok undokság tapad a nevükhöz. Most aztán lépre kerültek. Az eset a következő: Székelykevény Rohland Mátyás házába hatoltak be késő este a cigányok, vakmerő módon rabolva el az előszoba szekrényéből ezer forintot és a szobabutorait. Nesztelenül nyitották be az ajtókat s az ablakon adogatták le az udvarra a butordarabokat. A másik szobában egy cselédeány aludt, az mit sem hallott az előszobában történtekről. Még ki sem érték a faluból, a csendőrség már nyakoncsipte a karavánt. Rohland tárgyait és pénzét kivül több lopott tárgyat találtak náluk, melyeket jobbra a délvidéken lopkodtak össze. A kilitük iránt megindított nyomozás után kiderült, hogy a banda tagjai a keresett hirhedt Sárköziék, kiket annyira hetekig keresett Csongrádban és Csanádban a csendőrség eredménytelenül. Együtt volt az egész familia. Sárközi János, Menyher, Mátyás, József, Keveder és ifj. Sárközi József. Együtt tartott velük a Kolompár nemzetség is. Kolompár János, Ardrás, Péter, ifj. Kolompár János. Továbbá a két Kovács, János és Lajcsi egészítették ki a bandát.

— **Mérget ivott.** Bukott hajadont szereteti Kócsó István szegedi lakatos legény. Azt is ígérte, hogy elveszi az őszre, mihelyest teheti. Mikor tegnap benyitott hozzá, szembenevette az a leány, más legényekkel kocizott poharat. Kócsót elkésesítette a dolog, sósavat kerített valahol a közelben, s a korcsma ajtajában fölhajtott belőle egy pohárral. Esméletlen állapotban találtak rá a járókelők. A helyszínére hívott rendőrbiztos beszállította a kórházba.

— **A papucs miatt.** Jantyik Mihály pancsovai szőlősgazda a pinczéjében dolgozgatott az öcsésével. Munkaközben egy üres százkós hordóba csuszott be a papucs s Jantyik utána ment, hogy onnan kibuzza. Sokaig maradt a hordóban s öcsce rosszat sejtve, bebujt a hordóba, de az sem jött többé vissza. A később odaérkező szőlőmunkások halva találtak mindkettőjüket a hordó feukén. — A vizsgálat során megbizonyosodott, hogy a hordóban valikor must forrott és az abból visszamaradt mérgező gázok ölték meg a két testvért.

— **A kurdi polgár és neje.** A baranyamágócsi takarékpénztárhoz, mint Szászvárról írják, a múlt héten beállított egy kurdi polgár, hogy szabályszerűen felszerelt okmányai alapján ötszáz forintos kölcsönt vegyen fel. Minthogy a szükséges irások csakugyan rendben voltak, a takarékpénztár az ötszáz forintot azonnal kifizette. Néhány nappal később azonban beállított a takarékpénztárhoz a kurdi polgár neje is, a ki nem kevésbé szabályszerű okmányok alapján szintén kölcsönt akart fölvenni, még pedig mintegy háromszáz forintot. A pénztáros most már gyanakodni kezdett s gyanusnak találta nemcsak a kurdi polgár nejét, hanem magát a kurdi polgárt is. Az újabb kölcsönt tehát nem fizette ki azonnal, hanem felszólította a kurdi asszonyt, hogy faradjon el délután újra. Ezen közben telegrafált a kurdi jegyzőhöz információkért s néhány óra lefolyása mulva már megkapta a választ, hogy az ötszáz forintos kurdi polgár becsapta a takarékpénztárt és nem is annyira kurdi polgár, mint inkább közönséges csaló. A takarékpénztár most már nagy örömmel várta a csaló nejét, hogy az újabb kölcsönért jelentkezék, de nem jelentkezett. Ugy látszik neszt vette az információ-keresésnek és idején kerekelt oldott. A nyomozás eddig sikertelen maradt.

De mi volt ez? Mintha sóhajást hallott volna. Leejtette a virágot kezéből. Csak nem az ibolya sóhajtott? . . .

Ilyen gondolat az ő jól figyelmeztet agyában!

Egészen belepirult, úgy megszegegyelte magát. Mintha az öreg Darwin gunyosan ránézett volna, megvetőleg mondaná:

— Asszony vagy, agyad 130 grammal könnyebb, mint a férfié, idegzeted gyengébb, egy kis ibolyaillat megzavarja agysejtjeid rendszeres működését és hallucinációid vannak.

Egy kis friss levegő segíteni fog — gondolá — és az ablakhoz lépett, melynek óriási templomablakhoz hasonló szárnyain XIV. századbeli üvegfestészet tompította el a külső világot, mely színesen megtörve verődött a padlóra. Az üvegre festett két bizanci merevségű szent éppen olyan nyugodtan örködött az éppen nem középkori szoba fölött, mint hajdan a gothikus templom ablakán.

Ez az ablak most egy parkra nyílt s egyenesen be lehetett látni a hársfa sorba. A tavaszi reggel aranyos napugarai előzőnlötték a kertet, mig a hársfa fiatal rózsaszín és zöld hajtásai bizonytalan rezző árnyat vetettek a most kelő fűre. Az árnyékban még ott ragyogott a harmat is.

Fauszt kisasszony meglepetten vette ezt észre mind. Elég tavaszt látott már megjelenni e nagy ódon ablakok közében állva s mindannyiszor elgondolta, hogy milyen teremtő hatása van annak a parány-rezgésnek, mit melegnek és világosságnak hívnak, — de sohasem vette észre, hogy a nap ilyen ragyogó, a fák ilyen üdék s a levegő ilyen ibolyaillatos lett volna.

A hársfator végén két alak jelent meg s az ablak felé közeledett. Sem a férfi, sem a nő nem volt valami különös race, egyik sem mutatott valami érdekes anomáliát s mégis annyira

lekötötték a Fauszt kisasszony figyelmét, hogy alig tudta róluk levenni tekintetét.

A nő nagyon fiatal volt és szeméit lesütötte a földre, de ajkain mosoly ült, mi által kissé túlgömbölyű piros arcában két gödröcske keletkezett. A férfi beszélt hozzá s igyekezett szemébe nézni, mindig közelebb-közelebb hajolva; — egyszerre a leány felemelte fejét, olyan tekintettel, mintha a tavasz összes ragyogása, összes melege és delejessége szemébe összpontosult volna — s a másik pillanatban megcsókolták egymást.

Fauszt kisasszony halkan betette az ablakot és visszafordult. Végig nézett könyvein és íróasztalán, Darwinon, a villanygépen, lombikon és mikroskopen és nagyon ostobának érezte magát. Mintha az ősemberkoponyája — állatiasan előrenyúló állkapcsai is nevettek volna rajta.

A másik perczben tisztán állott előtte a megfejtés: — Az ibolyaillat az emberi idegekre sajtáságosan zavaró hatást gyakorol. — E hatás okát és mibenlétét ki kell kutatnia; ezzel az elhatározott szándékkal ült le újra asztalához. Ekkor a villanygép fényes üvegkorongjában megpillantotta kissé elmosódott arcképét, határozott férfias vonásait, erős arczcsontjait, rövid látóan összehúzódó szeméit, melyeknek szegletéből ezer ráncz futott szét, magas, szépen fejlett, sima homlokát és összes szákkal vegyült haját; kissé összekuszálta volt a tavaszi szél, mely egyformán átsuhan a nyíló virág és száraz galyak felett.

Fauszt kisasszony gépiesen játszani kezdett a széttépett ibolya szirmokkal és csaknem öntudatlanul hajolt a mikroszkop felé.

De milyen homályosan látott! — Az üveg nem volt tiszta, vagy szeméi romlottak el? Gyorsan felemelte fejét s abban a pillanatban egy nagy, fényes könyvep esett a mikroszkop erősen convex lencséjére.

Irodalom és művészet.

* Aktuális és fölöttébb érdekes tartalommal jelent meg a „Képes Családi Lapok” 32 ik száma, melynek különös érdekességét kölcsönöz Léva József jeles költőnk ódája, melyet Tompa Mihály halálának negyedszázados évfordulóján rendezett ünnepélyére szerzett. Ugyan e kép közli Tompa Mihály arcképét, Roskovits festménye után, a költő rövid életrajzi adataival egyetemben. Tartalmaz továbbá e szám egy igen sikerült életképet Asszonyfától, továbbá egy igen korszerű elbeszélést a román életből Moldován Gergelytől. Örömmel ajánljuk olvasóinknak a „Képes Családi Lapokat”, miután ez nemcsak a legjutányosabb, hanem egyszerűsége miatt a legváltozatosabb képes heti lapok egyike s a szerkesztőség mindent elkövet, hogy a közönség igényeit minden tekintetben kielégítse. Kiadóhivatala Budapest, Nagy Korona utca 20. szám. Mutatványszámok bárkinek bérmentve és ingyen küldetnek.

Táviratok.

Tüntetés Pável püspök ellen.

Budapest, augusztus 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagyváradról érkezett sürgöny jele, hogy ott tegnap este nyolcz órakor Pável püspök ellen óriási tüntetés volt. A Szent-László-téren nagy tömeg gyűlt össze tanulókból, iparosokból, akik folyton Pável püspököt abczugolták. Később a színházról jövők is hozzájuk csatlakoztak, s a tömeg körülbelül négyezerre szaporodott, s ekkor ujongva mentek a püspöki palota elé, folyton azt kiáltozva:

— Vesszenek a hazaárulók, le az oláhokkal.

Egy fél óráig tüntettek a palota előtt s kövekkel, téglákkal bevették az összes ablakokat. Onnan a magyar-utczába mentek s ott a gör. kel. kanonok ablakait zúzták be, miközben folyton a hazaáruló oláhokat szidták. Majd az oláh szeminárium elé vonultak s több magyar-ellenes ügyvéd ellen rendeztek tüntetést. Ezután újra a püspöki palota elé vonultak és a bezárt kaput dorogokkal, kövekkel akarták betörni. A rendőrség úgy a palota, mint a többi megtámadott ház előtt kordont vont és csendre intette a tüntetőket. Nehéz dolga volt a rendőrségnek, a tömeg több rendőrt, köztük a város főkapitányát is megsebesítette. Éjjel katonaság jött a rendőrség segítségére, de annak már nem akadt dolga, a tüntetők akkorra már elszéledtek.

A „Pesti Napló” hire.

Budapest, augusztus 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Pesti Napló” mai száma egy horszabb cikkben hoz nyilvánosságra több okiratot, melyekkel azt akarja bizonyítani, hogy a függetlenségi és 48-as párt Oroszországgal és Franciaországgal alkudozott, hogy mikép kelljen a hármasszövetséget megbuktatni és a francia-magyar-orosz szövetséget megkötni, a német uralmat Európában megbuktatni. A nevezett lap szerint a függetlenségi párt diplomáciai ágense a párt külügyi politikájának programját pontokba foglalva átadta Kiriev orosz tábornoknak, aki az eszmét a legnagyobb rokonszenvvel fogadta. (Közöljük az uborkaszegyzetben e virágát s csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy a magyar nemzet nevében ki akarta e paktumot megkötni, valószínűleg Csátar Zsiga, Polónyi avagy Károlyi Gábor. Mélyen sajnáljuk, hogy a „jól értesült” Napló ez iránt nem ad felvilágosítást. A szerk.)

Lemondott hivatal.

Budapest, aug. 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Temesvárról sürgönyzik, hogy ott az államépítészeti hivatal a főnökkel együtt a kereskedelmi miniszterhez beadta lemondását. A lemondás oka állítólag az, hogy a miniszterium műszaki osztálya nem méltányolta kellőleg működésüket.

A Pável-ügyhöz.

Budapest, aug. 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Pável-ügyből kifolyólag a lapok egy régiebb dolgot elevenítenek fel. Dringó Tivadar oláh pópa ugyanis egyszer a nagyváradi templomban a szószékről megátkozta azokat a szülőket, akik gyermekeiket magyar állami iskolába merik küldeni, mert ott a magyar nyelvet oktatják. Akkor a közvélemény éién a megye főispánjával követelte, hogy a pópát nyugdíjazzák. Pável püspök azonban nem tett eleget a közóhajnak s kibúvókat keresett, hogy ne kellessen a pópát nyugdíjba küldenie. Végül is kijelentette, hogy a pópa részeges és így szavai nem esnek oly súlyos beszámítás alá s aztán a pópát — megintette.

Olasz-orosz egyezmény.

Budapest, augusztus 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az olasz kormány most már hivatalosan is megzáfolja a német lapok ama hírét, mintha Olaszország és Oroszország között bizonyos egyezmény jött volna létre.

Az argentiniai felkelés.

Budapest, augusztus 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buenos-Ayresből jelentik, hogy a hadügyminiszter két ágyunaszáddal és csapatokkal Eusena alá érkezett. A felkelők jelenleg öt angol mértföldnyire vannak La Platától. A radikálisok ideiglenes kormányt kiáltottak ki. A felkelők helyreállították a vasutakat és hidakat, hogy annál gyorsabban vonulhassanak La Platába.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Magyar-adriai kötelék. Uj-Dombóvár állomáson az összes gyors- és teheráru forgalom beszüntetése. A magyar kir. államvasutak budapest-pécsi vonalán fekvő Uj-Dombóvár állomáson folyó évi július 31-én az összes gyors- és teheráru forgalom beszüntetett s folyó év augusztus 1-étől kezdve a Dombóvárra rendelt vagy onnan elszállítandó áruk kiadása, illetve felvétele, kizárólag a báttaszék-zákányi vonalon levő Dombóvár állomáson fog eszközölni. Ennek következtében a magy. adriai közteleki díjszabásokban foglalt Uj-Dombóvárra nézve kitüntetett összes díjtételek hatályukat veszítik s a Dombóvárra rendelt, vagy onnan elszállítandó gyors- és teherárukra a f. évi augusztus hó 1-től kezdve a Dombóvárra nézve foglalt díjtételek fognak alkalmaztatni. Budapest, 1893. július hóban. Az igazgatóság. (Utánnomtat nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

Felső-sziléziai osztrák-magyar kőszénforgalom III-ik füzet. A fenti forgalomban f. é. január hó 1-től érvényes I. számú díjszabási pótlék 9-ik oldalán B) csoport alatt a győr-sopron-ebenfurti vasut alább felsorolt állomásaira szóló csomóponti díjrészletek f. é. szeptember hó 1-től következőképen felemeltetnek, u. m.: Kismarton-Száravánál 100 kg. ként 19 kgról 29.5 kgra. Lajta Újfalunál 100 kg.-ként 23 kgról 24 kgra. Sopronnál 100 kg.-ként 29 kgról 31 kgra. — Budapest, 1893. július hóban. A magy. kir. államvasutak a részes vasutak nevében is. (Utánnomtat nem díjaztatik.)

M. kir. államvasutak. Budapest jobbparti üzletvezetőség.

Hirdetmény. A m. kir. államvasutak Kőbánya felső pályaudvar állomásán két emeletes váltótorony lesz építendő. Ezen építési munkáknak biztosítása céljából ezennel nyílt pályázat hirtettedik és pályázók felszólítatnak, hogy a verseny feltételek szerint felszerelt és bélyeggel ellátott ajánlataikat legkésőbb f. évi augusztus 14-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak Budapest jobbparti vonalak üzletvezetőség titkárságánál benyújtsák. Később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni. Óvadék fejében legkésőbb augusztus 12-én délelőtti 11 óráig 400 frt készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban az utóbb említett üzletvezetőség gyűjtőpénztárána lfezetendő. Az ajánlatok borítékai „Ajánlat a m. kir. államvasutak Kőbánya felső pályaudvar állomásán építendő váltótoronyok munkáira” felirással látandók el. — A végrehajtandó munkákra vonatkozó versenyfeltételek, szerződési tervezet, tervek és költségvetések f. évi augusztus 1-től kezdve a budapest-jobbparti vonalak üzletvezetőségének építési és pályafentartási osztályában naponta 8—12 óráig délelőtti betekintethetők. Budapest, 1893. július 25. Az üzletvezetőség. (Utánnomtat nem díjaztatik.)

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontál” számára írta: Mathézer Márton.

(11-ik folytatás.)

Oh az esztelen! nem tudja, hogy Zelikoff nélkül egy tapodtat sem haladhat tovább és ha a roppant erőlködések utján megrakott híd megmaradt is, azon csak lefelé visz már az ut.

Es most már másodszer hanyatlott lefelé, a borzalom talán nem volt már oly nagy, de ezért nem kevésbé irtózott a szeméttől. Most is felfogták ugyan, de már félig a salakban gázolt, midőn Mencsikoff keblére ölelte. Most már azonban rohamosabban vezetett az ösvénya lefelé. Lassankint derékig sülyedt a pocolyába és most egy erős kar nyakig akarta belemártani.

Minden erejével küzdött e merénylet ellen gyöngye karja kimerült az erőlködésbe, keble fáradtan lihegett, soha nem érzett borzalom fogta el minden idegét, a sár már nyakig ért, a könyörtelen kéz nem engedett, mindig mélyebbre sülyeszté, már előre érzé a kínos vést — — — hah!

Felébredt. Mennyire örvendett, hogy csak álmodott.

De azért a borzadály, a rémület csak a hajnal hirnökeinek megjelenésével szűnt meg tökéletesen. Ekkor végre mély álmot fogta el. Mikorra felébredt, magasan járt a nap az égen.

— Oh, mily balga valék, hogy olyan ostobaságok csak pillanatra is képesek valának elérnemi, kaczagott a szép asszony, midőn eszébe jutottak éjszakai gyötrelmei.

Talán még tovább is fűzi gondolatait, de Henriette e pillanatban belépett és látogatót jelentett.

— Ily korán! kiáltá a grófnő, ugyan ki lehet az?

— Jewrem gróf asszonyom, hogyléte felől jött tudakozódni. Egyébiránt nincs többé korán, tizenegy óra már elmúlt.

— Mennyire elaludtam! Kérem Jewrem gróft, ne vegye rossz néven, de most nem fogadhatom el; menj, menj, ne várakoztasd!

Henriette távozott és az elfogadó teremben nagyon kétértelmű módon mosolygott Jewremre.

A gróf megértette.

— Nos hát? kérdé röviden.

— Mondám önnek, hogy asszonyom még nem fogadhatja el.

— Ah, talán valaki megelőzött? kérdé Jewrem.

— Nem tudom, felelte Henriette roppant komolyan.

— Ertem, értem! Es Jewrem bankjegyet vett elő tárczájából, tehát megelőzött valaki? ismétlé megegyszer.

— Oh uram senki, asszonyom még ágyban van.

— Ugy! Es ha esetleg valaki nap közben meglátogatná? Es Jewrem még egy bankjegyet forgatott ujjai között.

— Értésére adnám uram, mindenesetre tudomására fogom juttatni.

— Ugy-e, hogy megértjük egymást kicsikém, de én azt is szeretném tudni, fogad-e egyáltalában látogatókat a grófnő?

— Nehány hét óta csak egy-két barátneját.

— Férflátogatók e szerint nem is jelentkeznek?

— Nem. Az az tegnap előtt csaknem erőszakkal rontott be egy hosszú köpenyes ur, alkalmasint valami hivatalnok volt.

— Jó, jó, tudnom kell mindent, a mi a grófnő körül történik.

— Rajtam nem mulik uram, de...

— Legyen nyugodt, viszonzá Jewrem, ki megértette, nem lesz oka panaszra, ha én megleszek elégedve.

— Hm! a rendőrség roppantul megerölteti magát, mormogá a gróf fogai között, pedig én nem merném oly nagy nyeménynek tartani aquirálását, aztán átadá Henriette-nek a bankjegyeket és távozott.

Henriette szemmel tartotta, míg lehetett. — Csak hogy végre megint megviradt, mondá azután a bankjegyekre mosolygva. Tudtam, hogy nem tarthat soká.

Jewrem gróf, ha a grófnő is úgy meg lesz önnel elégedve, mint én! Ugy látszik nem volt rossz a fogás.

Alig öltözködött fel a grófnő és újra látogató jelentkezett.

Ezt el kellett fogadni: a rendőrügynök volt.

A grófnő nem épen gyengéden szólítá meg. — Uram, önök valóban vakmerő játékot üznek velem.

— Mi asszonyom? kérdé Romanowszky csodálkozva.

— Igen, önök. Mért nem tudatták velem a görög ügyvivő estélyén, hogy Jewrem gróf az — — — az, a kit... (Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek—Néikinda				Nagybecskerek - Versecz				Versecz - Nagybecskerek				Szécsány - Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	
1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	—	—	—	
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	—	—	—	
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	—	—	—	
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	—	—	—	
Melencze	632	111	832	N. Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	—	—	—	
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	—	—	—	
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—	—	—	—	
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—	—	—	—	
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—	—	—	—	
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárcsa	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—	—	—	—	
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	661	345	—	—	—	—	
Budapest	125	—	648	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva Ráros-Istvánvölgy	706	402	—	—	—	—	
				Bóka	947	616	—	*Óléc	714	412	—	—	—	—	
				Kanak	1004	636	—	Kanak	723	424	—	—	—	—	
				*Óléc	1013	646	—	Bóka	739	444	—	—	—	—	
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—	—	—	—	
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szárcsa	814	531	—	—	—	—	
				Györgyháza	1032	717	—	*Lajosmajor	826	545	—	—	—	—	
				Zichyfalva	1044	741	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—	—	—	—	
				Nagymargita	1059	802	—	Lázárföld	842	603	—	—	—	—	
				*Laudontanya	1108	812	—	*Sándor-udvar	853	617	—	—	—	—	
				*Szivattyutelep	1116	822	—	N. Becskerek-Bpart	910	641	—	—	—	—	
				Bethlentanya	1129	836	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—	—	—	—	
				*Temespaulis	1137	847	—	Nagykikinda	—	1104	—	—	—	—	
				Verseczrét	1145	858	—	Temesvár	—	454	—	—	—	—	
				Versecz ind.	1149	903	—	Budapest	—	648	—	—	—	—	
				Temesvár	—	317	—								
				Báziás	—	325	129								

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzásával (600—599) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken fel- vagy leszállás végett áll meg.

Ecs—Budapest (nyug. p. u.)				Temesvár—				Verciorova—Orsova—Temesvár—				Szécsány—Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	
1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	1 2 3 1 2 3	
Bécs ind.	—	—	1100	Budapest ind.	700	—	—	Verciorova ind.	226	—	—	—	—	—	
Budapest	155	700	830	Budapest érk.	906	—	—	Orsova érk.	235	410	—	—	—	—	
Czegléd	—	930	1030	Félegyháza	—	1211	—	Herkulesfürdő	340	512	—	—	—	—	
Szeged	509	530	147	Szeged	509	530	147	Karánsebes	632	1105	—	—	—	—	
Valkány	—	627	303	Valkány	—	627	303	Lugos	741	1255	—	—	—	—	
Nagykikinda	—	706	340	Nagykikinda	—	706	340	Rékás	833	219	—	—	—	—	
Zsombolya	—	744	423	Zsombolya	—	744	423	Temesvár-Józsefváros	920	328	—	—	—	—	
Gyertyámos	—	817	443	Gyertyámos	—	817	443	Temesvár-Józsefváros ind.	950	400	455	—	—	—	
Temesvár-Józsefváros	709	854	520	Temesvár-Józsefváros érk.	709	854	520	Gyertyámos érk.	1027	444	556	—	—	—	
				Rékás	—	1041	633	Zsombolya	1051	515	630	—	—	—	
				Lugos	—	1234	732	Nagykikinda	1118	545	708	—	—	—	
				Karánsebes	—	220	840	Valkány	1202	612	803	—	—	—	
				Herkulesfürdő	1129	736	—	Szeged	1254	732	925	—	—	—	
				Orsova	115	824	—	Félegyháza	254	—	—	643	—	—	
				Verciorova	1209	—	—	Czegléd	433	—	—	813	—	—	
								Budapest	648	—	—	1020	1030	—	
								Bécs	100	—	—	316	705	—	

H I R D E T É S E K.

10169. számhoz 1893.

(483—3.3)

Felhívás.

Több külföldi európai államban szórványosan előforduló koleraeset és a hazánkban helyenként fellépett heveny-gyomor- és belhurut gyanús és aggasztó esetei, a nm. m. kir. belügyministeriumot a melegebb nyári időszak közeledtével, körrendelet kibocsájtására indította, melynek alapján komolyabb bajok elhárítása végett, városunk lakosságát a következő óvintézkedések megtételére és szigorú megtartására hívom fel:

1. A Béga vize, valamint a kút viz előzetesen felforralandó és lehülés után élvezendő.

2. A Béga-ban bármiféle tárgyat mosni tilos.

3. Arnyékszékek, pöcze- és szemétdödrök közelében levő kutakból a víz élvezetre ne használtassék.

4. Minden háztulajdonos köteles udvarából a szemetet kihordatni, az arnyékszék és pöczegödröket kitisztítani és ezután is tisztán tartani, végre az arnyékszék és pöczegödrök tartalmát, nemkülömben a házaiktól az utcára vezető folyókat hetenkint legalább kétszer megfelelő mennyiségű mésztejjel (1 klgr. mész 4 liter vízben megoldva) fertőtleníteni, ugyszintén az említett folyókat minden másodnapon tiszta vízzel kiöblíteni.

5. Minden háztulajdonos köteles ott, ahol ilyenek nincsenek, arnyékszékeket felállítani.

6. Ott, ahol nyitott kutak vannak, a vízmerítésre használt vedrek vas kereszt-pánttal látandók el és szigorúan tiltatik, hogy senki saját edényét, sem a kutba, sem a vederbe ne né mártsa.

7. A nyitott kutak fedéllel látandók el.

8. Nyitott kutak közelében a mosás tilos.

9. Különösen figyelmezteteni

városunk lakosságát, hogy általuk legelső alkalommal észrevett gyanús, hasmenéssel, vagy hányással járó megbetegedéseket nála azonnal bejelentsék.

Végrepedig felhívom városunk lakosságát, hogy a fent elősorolt óvintézkedéseket saját jól felfogott és a közegészségügy érdekében is pontosan és lelkiismeretesen betartsák, mert annak végrehajtását szigorúan ellenőrizni és az az ellen vétőket a törvény teljes szigorával, t. i. 300 frtig terjedő bírsággal, behajthatatlanság esetén 60 napra átváltoztatandó fogházbüntetéssel fogom sújtani.

Nagybecskerek, 1893. évi július 27-én.

Loga Szilárd,
városi rendőrkapitány.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.